

205. Naar Svanen drømmende paa Strømmen bølger.

(Af „Robert Fulton.“)

H. Rung.

Andante.

1. Naar Sva - nen drømmende paa Strømmen bøl - ger, da tæn - ker
 jeg, min tav-se Ven, paa dig, og paa den Drøm, som du i Sjø - len
 dø - ler, og som du vist en-gang be - tror til mig.

rit.

2. Naar Nattens Stjerner funkler i det Høje,
 Da tænker jeg, mit skjulte Haab, paa dig,
 Og paa den Glans, der funkler i dit Øje,
 Og paa det Smil, der har fortryllet mig.

3. Naar Maanen bleg og længselsfuld sig hæver,
 Da vokser end min Længsel efter dig,
 Naar, som et Dødningskib, den fremad svæver,
 Da tænker jeg: kan Døden frelse mig?

4. Thi gjerne vorder jeg med den fortrolig,
 Hvis i dens Nat jeg skal gjenfinde dig,
 Men Himlen selv mig vorder Sorgens Bolig,
 Hvis ej du der forenes skal med mig.

C. Hauch.

206. Naar Trommen gaar, naar Hornets Varsel lyder.

(Krigssang.)

C. J. Hansen.

Allegro.

1. Naar Trommengaar, naar Hornets Var-sel ly - der, og frisk mig kal-der op Trompetens

Klang, naar BøssensKnald, Karto-vens Stemme by - der mig ud til Strid, ud til Sejrens

Gang: jeg føl-ger did, hvor Kampens Aan - der mig vin - - ke i Dampen

ind, hvor Ba - jo - net - ter - ne blin - ke, omsust af Kug - ler - ne jeg kæm - per som

Mand, ja! for Ven og Drot, for Fæ - dre - land, omsust af Kugler - ne jeg kæmper som

Mand, ja! for Ven og Drot, for Fæ - dre - land. For Fæ - dre - land, for mit Fæ - dre -

land! For Fæ - dre - land, for mit Fædre - land, for Ven og Drot og for mit Fæ - dre - land!

2. Min Borg er Gud, paa ham saa fast jeg stoler,
 I Hagl af Kugler selv jeg frygter ej,
 Den stærke Haand, som holder Verdens Poler,
 Mig fører frem hist paa Kampens Vej.
 En hellig Sag jeg har indviet min Klinge,
 De onde Magter jeg i Støvet skal tvinge,
 Det godes Sejer er jo Kæmperens Maal,
 Ja! til Sejer frem med Ild og Staal! :

F. I. Hansen.